

РЕШЕНИЕ

№ 238

гр. Сливен, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светозар Д. Светиев

при участието на секретаря Жанина Д. Бояджиева
като разгледа докладваното от Светозар Д. Светиев Гражданско дело № 20232230104060 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл.559, ал.3 вр. чл. 558, ал.7 от КЗ.

В исковата молба се твърди, че във връзка с предявена на 05.11.2018 г. претенция от Националното бюро на българските автомобилни застрахователи /НББАЗ/ при спазване на законно установения срок по претенция № 120637 от 05.11.2018 г., ищцовата страна Гаранционен фонд /ГФ/ възстановила на НББАЗ, в качеството му на компенсационен орган, сумата 3261,05 лв. чрез банков превод на 13.11.2018г. на основание фактура № 3000009303/23.10.2018г. Твърди се, че виновна за катастрофата е ответницата, която на 20.06.2014 г., около 14,45 часа, на паркинг, при маневра „заднен ход“ с лек автомобил с рег.№ СН **** КА не контролира пространството зад автомобила и удря в лявата предна част завиващ трактор с рег. № СК-352-GF, като така причинява процесното ПТП с материални щети. ПТП е настъпило във Франция и ответницата е управлявала автомобила без сключена застраховка гражданска отговорност към датата и часа на ПТП. С регресна покана, получена лично от ответницата, е била поканена да възстанови платеното към ГФ, но до днес лицето не е възстановило задължението си.

От съда се иска да постанови решение, с което да осъди ответницата да заплати на ищцовата страна сумата 3261,05 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди възстановени на НББАЗ, във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Франция за щетите по увреден трактор с рег. № СК-352-GF от ПТП, настъпило на 20.06.2014 г., ведно със законната лихва до окончателното изплащане, като се претендират и разноските по делото.

От страна на ответницата не е постъпил отговор на исковата молба.

В съдебно заседание ищцовата страна-ГАРАНЦИОНЕН ФОНД се представлява от пълномощник и исковата молба се поддържа.

Ответницата, редовно призована, не се явява в съдебно заседание. Представлява се от пълномощник, който оспорва иска и моли за неговото отхвърляне като неоснователен. Претендират се разноските по делото.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното :

На 20.11.2014г., в Република Франция, около 14,45 часа, на паркинг, при маневра „заден ход“ с лек автомобил с рег.№ СН **** КА ответницата И. Т. не контролира пространството зад автомобила и удря в лявата предна част завиващ трактор с рег. № СК-352-GF, като така причинява ПТП с материални щети. ПТП е настъпило във Франция и ответницата е управлявала автомобила без сключена застраховка гражданска отговорност към датата и часа на ПТП. За произшествието бил съставен двустранен констативен протокол, в който е отразен механизма на ПТП.

За причинените на собственика на трактор с рег. № СК-352-GF вреди съответният орган във Франция заплатил обезщетение в размер на 1667,35 евро. Тази сума впоследствие е възстановена от Националното бюро на българските автомобилни застрахователи на органа във Франция. Впоследствие ищецът "Гаранционен фонд" е възстановил на 13.11.2018г. на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи сумата 3261,05 лева, представляваща левовата равностойност на изплатеното обезщетение. Ответницата въпреки получената писмена покана не е възстановила сумата на ищеца.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена след преценка поотделно и в съвкупност на всички събрани по делото писмени доказателства, които като безпротиворечиви, относими, допустими и неоспорени от страните изцяло кредитира.

Установеното от фактическа страна мотивира следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание чл.559, ал.3 вр. чл. 558, ал.7 от КЗ е допустим и изцяло основателен. По делото безспорно бе установен факта на настъпване на процесното ПТП и вината на ответника, както и факта на възстановяване на претендираната сума от ищеца на съответния компенсационен орган с оглед разпоредбата на чл.559, ал.1, т.1 от КЗ. Гаранционният фонд изплаща обезщетение за имуществени или неимуществени вреди, причинени от водач, който няма застраховка "Гражданска отговорност". В тази хипотеза ищецът, като изпълняващ чужд дълг, разполага с регресен иск против прекия виновен причинител на вредата – ответника и може да се суброгира в правата на увредения субект, доколкото се касае за виновно увреждащо поведение – действие или бездействие на ответника и до размера на изплатеното обезщетение. Основателността на регресната претенция на ищеца в случая предполага съществуването на деликтно правоотношение – чл.45 от ЗЗД, за да възникне валидно задължение на длъжника да възстанови на ищеца стойността на причинените от

виновното му противоправно поведение имуществени или неимуществени вреди. Представени са надлежни писмени доказателства, които не са оспорени от ответницата и от които се установява, че на посочената дата, поради виновно поведение на последната е причинено ПТП с причинени имуществени вреди. Вследствие това противоправно деяние са нанесени имуществени вреди, които са в пряка причинно-следствена връзка с деянието на ответника. Ответникът не е имал към датата на настъпване на процесното ПТП действаща задължителна застраховка "Гражданска отговорност" за управлявания от него лек автомобил, като ищецът е възстановил заплатеното на увреденото лице обезщетение. С факта на плащането ищецът се е суброгира по силата на закона в правата на увреденото лице. Налице е в пълнота и фактическия състав на непозволеното увреждане по смисъла на чл.45 от ЗЗД по отношение поведението на ответната страна, поради което е налице основание за търсене от ответника на регресна отговорност и осъждането му да възстанови на ищеца претендираната сума. Наличието на деликт се установява от подписания от ответницата и неоспорен от нея двустранен констативен протокол за ПТП. Доводите на пълномощника на ответницата, че не е следвало от българска страна да се плаща обезщетение са неоснователни. Превозното средство, което е управлявала ответницата е регистрирано в Република България и не може да се приеме, че обичайното местодомуване е в чужбина, след като няма регистрация в друга държава и доказателства в тази насока. Ирелевантно е и неспазването на сроковете за изплащане на обезщетение, които биха имали значение в отношенията между компенсаторните органи, но не засягат регресните права на ищцовата страна спрямо ответницата.

Предвид изложеното, исковата претенция с правно основание чл.559, ал.3 вр. чл. 558, ал.7 от КЗ следва да се уважи изцяло, ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

По правилата на процеса на ищцовата страна следва да се присъдят разноските по делото, които са доказани в размер на сумата 130,44 лева.

Ръководен от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. М. Т. с ЕГН-***** от гр.***** ДА ЗАПЛАТИ на ГАРАНЦИОНЕН ФОНД, ЕИК 121446665, с адрес:гр.София, ул."Граф Игнатиев"№2, както следва:

-на основание чл.559, ал.3 от КЗ главница в размер на сумата 3261,05 лева /три хиляди двеста шестдесет и един лева и пет стотинки/, ведно със законната лихва върху нея, считано от 18.10.2023г. до окончателното ѝ изплащане;

-разноски по делото в размер на сумата 130,44 лева /сто и тридесет лева и

44 стотинки/.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Сливен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____